

عنوان مقاله:

بررسی شاخص های ذهنی کیفیت زندگی ساکنین مجتمع های مسکونی شهرهای جدید ایران بر اساس ویژگیهای معماری (مطالعه موردی شهرهای اندیشه، پردیس، پرند)

محل انتشار:

فصلنامه جغرافیا، دوره 19، شماره 68 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

میترا صابونچی لیل آبادی - دانشجوی دکترای شهرسازی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات، تهران، ایران.

بهناز امین زاده گوهر ریزی - استاد شهرسازی، دانشگاه تهران، تهران، ایران.

آزاده شاهچراغی - دانشیار شهرسازی، دانشگاه آزاد، واحد علوم و تحقیقات، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

یکی از مهم ترین راه حل ها در پاسخ به کاهش ظرفیت کلان شهرها و رفع مشکلات آنها احداث شهرهای جدید بوده است. از عوامل مهم جذب جمعیت به شهرهای جدید ارائه مسکن با کیفیت بالاتر نسبت به مادرشهر و در کل، کیفیت بهتر محیط سکونت است. این تحقیق به بررسی ارتباط بین میزان رضایتمندی از شاخص های ذهنی کیفیت زندگی در مجتمع های مسکونی براساس ویژگی های طرح معماری می پردازد. هدف اصلی، دستیابی به معیارهای طراحی بهینه مجتمع های مسکونی در جهت رضایتمندی از شاخص های ذهنی ساکنین است. ابتدا مدل پژوهش بر اساس رابطه بین شاخص های ذهنی و مولفه های معماری و ویژگیهای ساکنین طراحی شده است. در ارزیابی مدل ساختاری ابتدا بار عاملی متغیرهای مختلف پرسشنامه در پیش بینی گویه های مربوطه بررسی شده تا از برازندگی مدل های اندازه گیری و قابل قبول بودن نشانگرهای آنها در اندازه گیری متغیرها اطمینان حاصل شود. روش پژوهش، با استفاده از تکنیک تحلیل عاملی تاییدی (CFA) و نرم افزار AMOS میباشد. جامعه آماری تعدادی از مجتمع های مسکونی سه شهر جدید اندیشه، پرند و پردیس است. نتایج پژوهش نشان داد از بین شاخص های مورد ارزیابی امنیت بیشترین رضایت را دربرداشته است. ساکنین با وجود داشتن رضایت نسبی از استانداردهای فضاهای سکونتی، حس تعلق به مکان ندارند. از عوامل کالبدی می توان به رضایتمندی نسبتا پایین از طراحی نما و فضای سبز اشاره کرد. روابط اجتماعی ساکنین با یکدیگر ضعیف است که از نظر طراحی مهمترین عامل آن نداشتن فضاهایی جهت تعاملات اجتماعی می باشد.

کلمات کلیدی:

کیفیت زندگی، مجتمع مسکونی، شهرهای جدید، شاخص ذهنی، رضایتمندی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1406429>

